

Beszámoló

2017.09.29-én gyülekeztünk a Debreceni Aranybikánál az indulásra. Mindenki nagyon izgatottan várta már az indulást.

A csoporttal 08:00-kor kellett találkozni, és miután ez megtörtént elindultunk a buszhoz. A buszon elhelyezkedtünk, én Imi mellet ültem, és már nagyon vártuk az indulást. Kaptunk egy idegenvezetőt, aki rengeteg érdekes dolgot elmondott, magáról Debrecenről is, és az útba eső épületek történetéről is. Az út elég hosszú volt, mire oda értünk eltelt 4 óra, de közben a buszon is elszórakoztattuk magunkat, meséltünk történeteket és megismerkedtünk a testvériskolánk diákjaival. Kiderült, hogy nem is sok különbség van az ottani és az itteni tanítás közt. Elmondták, hogy mennyire szeretik a tanáraikat, és hogy a tanórák ott nem 45 percre, hanem 1 óráig tartanak. Többször is megálltunk a busszal, ezért picit lassabban értünk célállomásunkhoz. De mi kitarítottunk, és már nagyon vártuk, hogy megérkezzünk. Úti célunk első állomása Nagykőrös volt, és mivel kirándulásunk célja Arany és Petőfi útjának feltárása volt, ezért meglátogattuk az Arany János Kulturális Központot. Utána sétáltunk a főtéren, ahol végignéztük a kiállított szobrokat, és az idegenvezetőnk elmesélte, hogyan kapcsolódnak ezek a témánkhoz. Figyelemmel hallgattuk és megörökítettünk mindent. Mikor végeztünk, elindultunk vissza a buszhoz, és még egy órát mentünk Kiskőrösre. Amikor megérkeztünk, az idegenvezetőnk elvezetett minket a Petőfi Sándor Emlékmúzeumhoz, melynek szomszédságában áll az a ház, ahol a szabadságharc költője meglátta a napvilágot. A múzeumban tartottak nekünk előadást is, ahol még több történetet ismerhettünk meg. Kicsit sietnünk kellett már vissza, mivel be volt osztva, hogy 19:00-kor lesz a vacsora, és az út még 5 órahossza volt. Mikor visszaértünk, mi már siettünk az iskolába, mivel 21:00-tól diszkóval vártuk a többieket. Bepakoltuk a termet, és előkészítettünk mindent a fogadásra. Minden jól alakult, de sajnos nekem 22:30-kor már el kellett mennem, de addig nagyon jól éreztem magam.

Összességében véve nekem nagyon tetszett a kirándulás, és várom az alkalmat, hogy részt vehessek még ilyen eseményeken.

Győri Márk Patrik

12B o. tanuló

A Határtalanul projekt megvalósításában 2017 szeptemberében testvériskolánkkal elmélyítve kapcsolatunkat Arany és Petőfi nyomába eredtünk. Erdélyország kebelében egy-két fontos állomáshelyen tettünk időutazást megismerve a csodálatos Nagyszalontát, Arany János szülőhelyét, ahol sajnos az eredeti házat nem, de korabeli stílusban, eredeti tárgyakkal berendezett lakóhelyének pontos mását megtekintettük. Elidőzván a nádfedeles parasztházban a tárlatvezetés során rengeteg számunkra eddig ismeretlen dolgot tudtunk meg az ifjú Aranyról. A második napon Erdődre mentünk, egy festői rom egy zajos főút mentén jelzi, itt esküdött Petőfi Sándor és Szendrey Júlia egymásnak örök hűséget. 1847. szeptember 8-át írtak akkor, amikor a nagykárolyi megyebálon megismerkedett mátkapár csomót kötött a frigyre. Erdődi esküvőjük után a nászéjszakát és a mézesheteik első estjét Nagybányán töltötte a fiatal pár az Arany Sas fogadóban. Mi is felkerestük e helyet, s mellette megnéztük a város főterén levő piacot, ahol éppen kézműves kiállítás és vásár volt. Megvettük a vásárfiát, emléket az otthoniaknak.

Eredetileg Koltóra indultak Petőfiék, de a kocsi kereke kitört, így csak másnap folytatták útjukat. Mi is így tettünk, csak mi busszal indultunk Koltóra. Micsoda utazás volt! Mintha csak időutazás lett volna. Amikor tanáraink és az idegenvezető mesélt Petőfiékről, Aranyról és Adyról, néha behunytam a szememet, s azok a szép, részletes előadások vizualizálódtak lelki szemeim előtt, s magam is ott voltam, s mintegy külső szemlélője voltam az eseményeknek.

Kirándulásunk harmadik napját Nagykárolyban töltöttük. Itt született a Biblia lefordítója Károli Gáspár, Kaffka Margit, az itteni piarista gimnáziumba járta első négy évét Ady Endre és itt volt vármegyei jegyző Kölcsey Ferenc. Mégis egy híres szerelem teszi a legnevezetesebbé e várost. 1846 szeptemberében a Szarvas fogadó ablakán át pillantja meg Petőfi az ő Júliáját. A Károlyi kastélyban elidőztünk egy kicsit, s a körülötte lévő angolparkban megpihentünk. Száznál is több fafajt találhat itt az idelátogató.

Természetesen szállásunk, Érmihályfalva település, az Érmellék fővárosa is számos látnivalót kínált. Testvériskolánk diákjai kedves műsorral, s nagy-nagy szeretettel fogadtak bennünket, s a kötetlen beszélgetések, együtt töltött kirándulás megerősített bennünket, hogy bár a határ két oldalán élünk, de nagyjaink emléke, s az ősök szeretete örökre összeköt bennünket.

Köszönjük tanárainknak, a testvériskolánk diákjainak, tanárainak, az idegenvezetőnek, s minden résztvevőnek, háttérben munkálkodó embernek, hogy megvalósult ez a kirándulás.